

ใบรับรองปัญหาพิเศษปริญญาตรี
ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตภัณฑ์

เรื่อง

ขนาดของลูกปลาสวายที่เลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำ
เปรียบเทียบกับมูลสุกร

โดย

นายชัยกิจ อนันตนิรุตติชัย

ได้พิจารณาเห็นชอบ โดย

อาจารย์ที่ปรึกษา กิจสวัสดิ์
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ

ภาควิชารับรองแล้ว

(Signature)

(นายทรงศักดิ์ ตันพิพัฒน์)

หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตภัณฑ์

วันที่ ...๕๕... เดือน ...๓:๓... พ.ศ. ๒๕๕๕.....

๒๓.
๕๖๒ ๒
๒๕๓.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13645

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

ขนาดของลูกปลาสาวย เมื่อ เลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำ
เปรียบเทียบกับมูลสุกร

Size of Stripped Catfish Fingering Fed with Broken Rice
and Rice Bran Mixture and Pig Manure

T100675

โดย

นายชัยกิจ อนันตนิรติศัย

เสนอ

ภาควิชา เทคโนโลยีการผลิตสัตว์

คณะ เทคโนโลยีการ เกษตร

สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง กรุงเทพฯ

พ. ศ. ๒๕๓๒

ปก.
๕ 379๗
๕๕๑๑

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....+ 00575
วันเดือนปี..... 21 JUN 2009

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลงได้โดยได้รับความช่วยเหลือจากท่านอาจารย์ปวีณา กิจสวัสดิ์ ภาควิชา เทคโนโลยีการคณิตศาสตร์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษา แนะนำการศึกษา การดำเนินงานตลอดจนการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข จนทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ท้ายนี้ขอขอบคุณพ่ารม คณิตสุทธิพันธุ์ปลา ที่ได้อำนวยความสะดวกด้านสถานที่ ทดลอง อุปกรณ์การทดลอง คุณคัมพร ปรระกายรุ่งโรจน์ และเพื่อนๆ ที่แนะนำช่วยเหลือในการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ จนปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

ชัยกิจ อนันตนิรติศัย

๑๐ มีนาคม ๒๕๓๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ

เรื่อง

ขนาดของลูกปลาสวายที่เลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำ เปรียบเทียบกับมูลสุกร

Size of Stripped Catfish Fingering Fed with Broken Rice
and Rice Bran Mixture and Pig Manure

การศึกษาการผลิกลูกปลาสวายขนาด ๔ นิ้ว โดยใช้อาหาร ๒ ชนิด คือ ปลายข้าวผสมรำในอัตราส่วน ๑ : ๑ และมูลสุกรสดเป็นเวลา ๕ สัปดาห์แบ่งการทดลองออกเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มที่ ๑ เลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำ กลุ่มที่ ๒ ใช้มูลสุกรสด กลุ่มละ ๓ ซ้ำ ซ้ำละ ๒๐๐ ตัว เลี้ยงในกระชังขนาด ๒ x ๒ เมตร

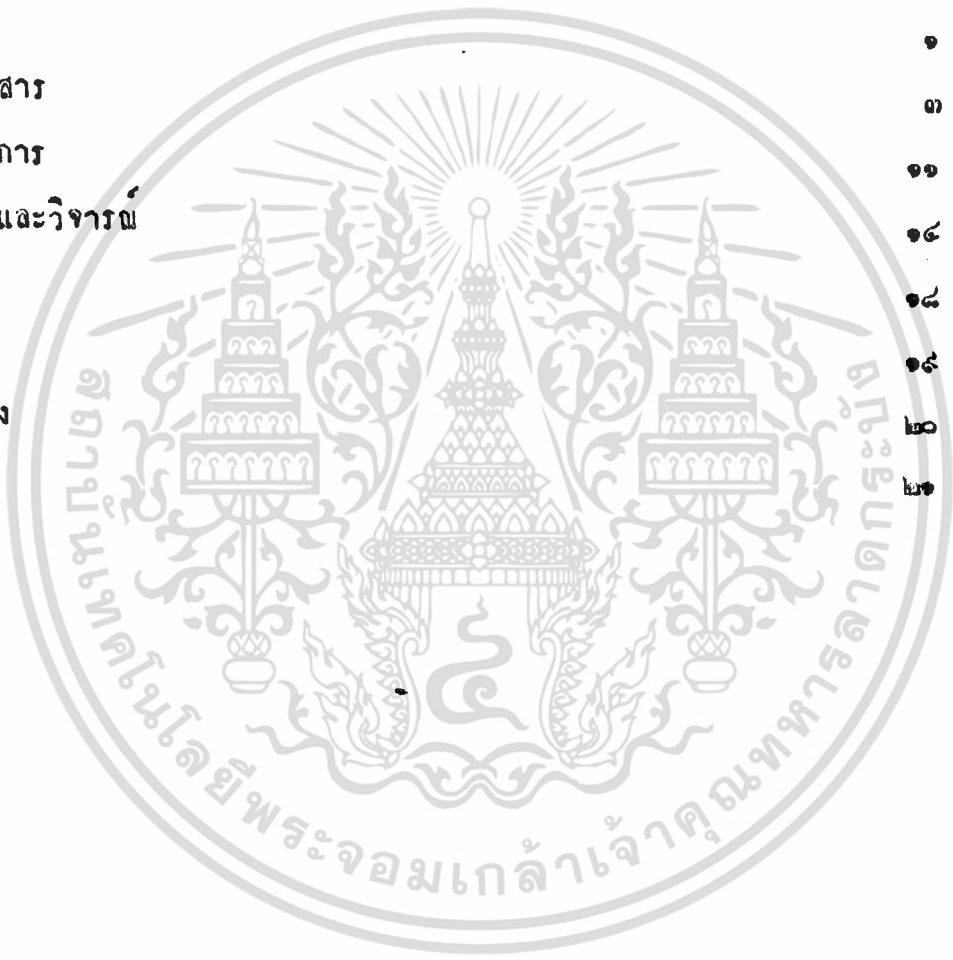
พบว่าอัตราการเจริญเติบโตของลูกปลาสวายที่เลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำและมูลสุกรสด มีความยาวเฉลี่ย ๑๐.๓๖ เซนติเมตร และ ๑๐.๑๖ เซนติเมตร ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < ๐.๐๕$) และมีน้ำหนักเฉลี่ย ๘.๑๖ กรัม และ ๘.๓๘ กรัมตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < ๐.๐๑$) มีค่าความอ่อนที่เฉลี่ย ๔๓๒.๖๔ , ๓๒๑.๐๕ ตามลำดับซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนประสิทธิภาพการใช้อาหาร พบว่ากลุ่มที่ ๑ มีค่าเท่ากับ ๔.๕๑ กลุ่มที่ ๒ มีค่าเท่ากับ ๑๐.๕๑ โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอัตราการเลี้ยงรอดเฉลี่ยเท่ากันคือ ๘๘ เปอร์เซ็นต์ มีต้นทุนเฉลี่ยเท่ากับ ๐.๘๘ และ ๐.๕๘ บาท/ตัวตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

สารบัญ	(๑)
สารบัญตาราง	(๒)
สารบัญภาพ	(๓)
คำนำ	๑
การตรวจเอกสาร	๓
อุปกรณ์และวิธีการ	๑๑
ผลการทดลองและวิจารณ์	๑๘
สรุป	๑๘
ขอเสนอแนะ	๑๘
เอกสารอ้างอิง	๒๐
ภาคผนวก	๒๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๑	แสดงส่วนประกอบทางโภชนะของปลาช่อน	๖
๒	แสดงส่วนประกอบทางโภชนะของรำละเอียด	๗
๓	ปริมาณของ เสียดจากสุกร เมื่อนำหนักแตกต่างกัน	๘
๔	ส่วนประกอบทาง เคมีของมูลสุกร (วัตถุดิบ)	๙
๕	แสดงส่วนประกอบต่างๆ ในมูลสัตว์ต่างชนิดกัน	๑๐
๖	แสดงผลการศึกษาเปรียบเทียบอัตราการใช้อาหาร เจริญเติบโต ประสิทธิภาพการใช้อาหาร อัตราการเลี้ยงรอด ค่าความอ้วนที่	๑๕
ตารางผนวกที่		
๑	แสดงการคำนวณต้นทุนการผลิตลูกปลาช่อนขนาด ๔ นิ้ว	๒๓๖
๒	แสดงอัตราการใช้อาหาร เจริญเติบโต ค่าความยาว เมื่อเลี้ยงด้วยอาหารสองชนิด	๒๔
๓	แสดงความยาวลูกปลาช่อนที่เพิ่มขึ้นตลอดการทดลอง (ซม.)	๒๕
๔	แสดงอัตราการใช้อาหาร เจริญเติบโต ค่าน้ำหนัก เมื่อเลี้ยงด้วยอาหารสองชนิด	๒๕
๕	แสดงการเปรียบเทียบการเพิ่มน้ำหนักตลอดการทดลอง (กรัม)	๒๕
๖	เปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้อาหาร (Feed Conversion Rate)	๒๖
๗	ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติค่าน้ำหนักและความอ้วนที่เมื่อเลี้ยงด้วยปลาช่อนผสมรำและมูลสุกร	๒๖
๘	ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติค่าน้ำหนักความยาวลูกปลาช่อนเมื่อเลี้ยงด้วยปลาช่อนผสมรำและมูลสุกร	๒๖
๙	แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติค่าความอ้วนที่เมื่อเลี้ยงด้วยปลาช่อนผสมรำและมูลสุกร	๒๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ๑๐ แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติประสิทธิภาพการใช้อาหาร
เมื่อเลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำและมูลสุกร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพผนวกที่	หน้า	
๑	เปรียบเทียบการเจริญเติบโตด้านความยาวของลูกปลาทราย เมื่อเลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำและมูลสุกร	๒๘
๒	เปรียบเทียบการเจริญเติบโตด้านน้ำหนักของลูกปลาทราย เมื่อเลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำและมูลสุกร	๓๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดของลูกปลาสวายที่เลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำ
เปรียบเทียบกับมูลสุกร

Size of Stripped Catfish Fingering Fed with Broken Rice
and Rice Bran Mixture and Pig Manure

คำนำ

ปลาสวายเป็นปลาน้ำจืดขนาดใหญ่พบเห็นทั่วไป ในประเทศไทย เขมรและ
เวียดนาม เป็นปลาน้ำจืดที่มีความสำคัญทาง เศรษฐกิจ โดยเฉพาะทางภาคกลางของประเทศ
ไทย ไค้แก๋ สุ่มน้ำเจ้าพระยา ซึ่งเลี้ยงในบ่อและกระชัง จังหวัดที่เลี้ยงกันมาก คือ จังหวัด
นครสวรรค์ และอุทัยธานี ในการเลี้ยงลูกปลาสวายเกษตรกรได้มีการพัฒนาการนำอาหาร
ประเภทต่างๆ มาใช้ในการเลี้ยงปลาสวายขนาดต่างๆ กัน ตามความเหมาะสมของแต่ละ
ท้องถิ่น เพื่อให้ต้นทุนการผลิตต่ำลง ซึ่งในปัจจุบันการอนุบาลลูกปลาสวายขนาด ๑ นิ้ว
ให้โตขนาด ๔-๕ นิ้ว ในเขตจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดใกล้เคียงใช้ปลายข้าวผสมรำ
รำคินให้เข้ากัน ส่วนในการเลี้ยงปลาสวายขนาดใหญ่ นิยมใช้มูลสุกรผสมกับปลายข้าว
ต้ม หรือใช้มูลสุกรอย่างเดียว เช่น ในฟาร์มเลี้ยงสุกรมักนิยมเลี้ยงปลาสวายรวมด้วย เพื่อ
เพิ่มรายได้ให้เกษตรกรและเป็นการกำจัดกลิ่นเหม็นในฟาร์ม ฉะนั้นจึงมีความ เป็นไปได้อันจะ
นำมูลสุกรมาอนุบาลลูกปลาสวาย แทนปลายข้าวผสมรำซึ่งมีราคาแพงขึ้นได้เช่นกัน เพื่อเป็น
การลดต้นทุนการผลิตปลาสวายขนาดเล็ก อีกทั้งยังเพิ่มความสะดวกและประหยัดเวลาใน
การเตรียมอาหาร

ดังนั้นจึงได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้อันการใช้มูลสุกร เปรียบเทียบกับปลาย
ข้าวผสมรำ เพื่อนำมาพิจารณาเลือกใช้อาหารดังกล่าวทดแทนกันในการเลี้ยงลูกปลาสวายให้
เหมาะสมต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาต้นทุนการผลิตลูกปลาสวายโดยใช้ปลายข้าวผสมรำ เปรียบเทียบกับมูลสุกรในการเลี้ยงลูกปลาสวายขนาด ๔ นิ้วให้มีขนาด ๔ นิ้ว
๒. เพื่อศึกษาอัตราการเจริญเติบโตและประสิทธิภาพการใช้อาหารทั้งสองชนิดในการเลี้ยงลูกปลาสวาย
๓. เพื่อศึกษาความเหมาะสมในการใช้มูลสุกรเป็นอาหารลูกปลาสวายทดแทนปลายข้าวและรำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจเอกสาร

ลักษณะทั่วไปของปลาสาวย

ปลาสาวยมีชื่อสามัญ Stripped Catfish หรือ Siamese Shark ชื่อวิทยาศาสตร์ Pangasius pangasius (Hamilton) บางท่านอาจใช้คำว่า Pangasius taeniurus (Fowler) อยู่ใน Family Schilbeidae

ลักษณะเพศและการแพร่พันธุ์ กรมประมง (๒๕๒๑) ใ้รายงานไว้ดังนี้ ปลาสาวยเป็นปลาไม่มีเกล็ด ลำตัวเรียวยาว ลักษณะค่อนข้างไปทางอวบกลม หลังค่อนข้างตรง ส่วนหน้าลาดลงไปถึงปาก ปากกว้างหุ้มหนวดสั้น ๒ คู่ กระโถงครีบหลัง ๑ คู่ ครีบอก ๑ คู่ ปลาหางยาวและเว้าลึกเป็นแฉก หลังมีสีหม่นเข้ม ตามครีบบมีสีเหลืองอ่อน ส่วนปลายหางครีบหลังและครีบอกมีค่อนข้างดำ ตัวโตเต็มที่อาจหนักถึง ๔ กิโลกรัม ยาว ๑.๕ เมตร

ลักษณะนิสัย มักจะว่ายน้ำรวมกันเป็นฝูงๆ อยู่ในน้ำลึก ซึ่งมีกระแสน้ำไหลผ่านถ่ายเทได้ดี ชอบรวมกลุ่มอยู่ใกล้พื้นน้ำ เช่น ตามแพผักบุ้ง กอผักตบชวา และเป็นปลาที่ตื่นตกใจง่าย เมื่อถูกรบกวน หรือถูกทำอันตราย

ลักษณะเพศ ปลาสาวยเพศผู้มีท้อง เรียบไม่นูน พื้นท้องแข็งกว่าเพศเมียลักษณะของเพศจะเป็นรูปวงรี แคมและเล็ก สีแดงอ่อน เมื่อไข่มือบิที่ของเพศเมียๆ จะมีน้ำเชื้อสีขาวไหลออกมา ส่วนลักษณะเพศเมียพอจะสังเกตได้ชัดคือ บริเวณส่วนท้องอูมเป่ง กลมนูน ออกมาอย่างชัดเจน ของเพศรูปรีใหญ่กว่าเพศผู้ ของเพศมีลักษณะพองเป่ง มีสีแดงเข้ม

การเพาะพันธุ์ปลาสาวยโดยการผสมเทียม

กรมประมง (๒๕๓๐) รายงานเกี่ยวกับการผสมเทียมปลาสาวยโดยใช้ท่อมไตสมองของปลาสาวยเอง แมปลาสาวยควรมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒-๓ ปี ไข่แก่พร้อมที่จะหลุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกมาจากทองจะบวมเป่ง นิ่ม ของเพศจะขยายกว้าง สีแดงเข้ม ปลาสวยงามเพศผู้จะมีท้องแข็ง เมื่อเอามือรีดเบาๆ จะมีน้ำเชื้อสีขาวขุ่นไหลออกมาและควรมีน้ำหนักประมาณ ๒-๔ กิโลกรัม ทอมีโตสมองควรรีไซ ๑-๑.๑ โทส ฉีดที่กรีบหู โดยผสมน้ำกลั่น ๑ ลูกบาศก์เซนติเมตร (๑cc) ฉีดครั้งแรก หลังจากนั้น ๔-๑๒ ชั่วโมง รีไซให้สภาพขณะที่แห้ง รีคน้ำเชื้อเพศผู้ผสมคนให้เข้ากันดี เทลงในถุงผ้าตาดีขนาด ๑๒๐ ไมครอน (ผ้าใยแก้ว) หรือผ้าในลอนีหนาไหลผ่านตลอดเวลา ไซปลาสวยงามมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๑.๐ มิลลิเมตร เป็นไซจมตักวัด-คูกู เกษตรกรจะซื้อลูกปลาสวยงามขนาดตั้งแต่ ๑-๒ นิ้ว, ๔-๕ นิ้ว ตามความต้องการมาเลี้ยง โดยรับซื้อในราคาดังนี้

- ลูกปลาสวยงามขนาด ๑ - ๒ นิ้ว ราคาตัวละ .๒๐ - .๒๕ บาท
 - ลูกปลาสวยงามขนาด ๒ - ๓ นิ้ว ราคาตัวละ .๓๕ - .๔๕ บาท
 - ลูกปลาสวยงามขนาด ๔ - ๕ นิ้ว ราคาตัวละ .๑.๐๐ บาท
- หมายเหตุ ราคาสำรวจเมื่อเดือน มกราคม, ๒๕๓๒ ฟาร์มต้นวิสุทธิพันธุ์ปลา

การเลี้ยงปลาสวยงาม

- เฉลิมวิไล (๒๕๒๓) แนะนำเกี่ยวกับการเลี้ยงปลาสวยงามดังต่อไปนี้
๑. บ่อเลี้ยงปลาสวยงามควรมีขนาดใหญ่ มีระดับน้ำลึกประมาณ ๒ เมตร ควรโกลนหรือติดแหล่งน้ำ มีทางน้ำไหลระบายน้ำได้ดีในบางโอกาสเมื่อมีน้ำเสีย ทางน้ำต่างๆ ควรมีตะแกรงขนาดเล็ก เพื่อป้องกันลูกปลาเล็กหลุดและป้องกันศัตรู คือ ปลาขนาดใหญ่กว่ามิให้เข้ามาในบ่อ จนกระทั่งปลาโตขึ้นจึงทำการเปลี่ยนตะแกรงตามขนาดปลาได้
 ๒. น้ำ ทอง เป็นน้ำจืดสนิท ถ้าเป็นน้ำกร่อยจะทำให้ปลาไม่โตเท่าที่ควร
 ๓. พันธุ์ปลา การคัดเลือกพันธุ์ปลาที่จะนำมาเลี้ยงควรคัดปลาไม่มีโรคแผล ตาไม่บวม โดยปลาตามบ่อจะสังเกตได้จากตาจะมีฝ้าขาวและปลาไม่กระพิกการ ปลาที่มีโรคแผลเมื่อนำไปเลี้ยงอาจทำให้เกิดโรคระบาดติดต่อได้ทวย การคัดเลือกควรเลือกปลาที่มีขนาดใกล้เคียงกัน อาจเลี้ยงร่วมกับปลาทุกในอัตรา ๑ : ๒ (ปลาคูก : ปลาสวยงาม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔. อัตราการปล่อยปลา การเลี้ยงปลาสวายในบ่อ ควรปล่อยในอัตรา ๑ ตัว ต่อเนื้อที่ผิวน้ำ ๑ ตาราง เมตร

๕. อาหาร ปลาสวายเป็นปลาไม่เลือกอาหารทั้งพืชและสัตว์ แต่ชอบสัตว์มากกว่าพืช

เฉลิมวิไล (๒๕๒๓) แบ่งอาหารปลาสวายออกเป็น ๒ ประเภท คือ

- ๑. อาหารธรรมชาติในบ่อเลี้ยง ได้แก่ พืชสัตว์เล็กๆ เช่น ตะไคร่น้ำ แหน จอก หัวอ่อนของแมลง ตัวแมลงเล็กๆ ลูกหอย ไข่เห็บ หนอน ลูกกุ้ง ฯลฯ
- ๒. อาหารสมทบที่ควรให้เพิ่มเติม เนื่องจากอาหารธรรมชาติในบ่อไม่เพียงพอ กับจำนวนปลาที่เลี้ยง อัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้น จึงต้องให้อาหารสมทบ ได้แก่
 - ๒.๑ ผักต่างๆ ใค้แก่ ผักบุ้ง ผักกาด และเศษผักต่างๆ ไข่โปรยให้กิน
 - ๒.๒ รำคอกป่นนำข้าวที่เย็นแล้ว ปั่นเป็นก้อนโยนให้กิน
 - ๒.๓ ปลาขาว ตมปนกับอาหารอื่นๆ เช่น ปลาป่นและผัก
 - ๒.๔ กากถั่วเหลือง ผสมรำไข่โปรยให้กินคียบๆ
 - ๒.๕ กากมะพร้าวไข่โปรยให้กินคียบๆ
 - ๒.๖ เศษเนื้อคียบๆ
 - ๒.๗ หอยต่างๆ หุบ เปลือกและแกะเอาแต่เนื้อให้กิน

การให้อาหาร กรมประมง (๒๕๓๐) แนะนำว่า ควรให้อาหาร เป็นเวลา วัน ละ ๑ ครั้ง ในเวลาเย็นหรือเช้า อาหารที่ให้ในแต่ละมือจะถึง เกตว่าพอหรือไม่ ดูจาก การ ขึ้นอุมของปลา ถ้าปลาไม่โผล่ขึ้นมาอุมอาหารแสดงว่า ปลาอุมแล้ว ชน (๒๕๒๐) ได้รายงานเกี่ยวกับอัตราการเจริญเติบโตของปลาสวายว่า ปลาสวายจะเพิ่มน้ำหนักในปีที่หนึ่ง เฉลี่ย ตัวละ ๒.๖ กิโลกรัม ตัวยาวสุด ๓๐ เซนติเมตร จะเพิ่มไปเป็น ๗๖ เซนติเมตร ในช่วงปีที่ สองโดยน้ำหนักจะเพิ่มเป็น ๕.๕๐ กิโลกรัม ส่วนในปีที่ ๒-๓ น้ำหนักจะเพิ่มเฉลี่ยตัวละ ๓.๐๗ กิโลกรัม ตัวใหญ่ที่สุดยาว ๗๖ เซนติเมตร เพิ่มเป็น ๘๘.๕๐ เซนติเมตร และเพิ่มน้ำหนักจาก ๕.๕๐ กิโลกรัม เป็น ๘.๑๐ กิโลกรัม ในการให้อาหารบางชนิดโดย เฉพาะมูลสุกรมักพบปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเกิดกลิ่นสาบ การแก้ปัญหากลิ่นโคลนและสาบของปลาสาวยที่เลี้ยงในบ่อ จะใช้วิธีการ
 ถ่ายน้ำที่เลี้ยงปลาสาวยติดต่อกันเป็นระยะเวลาหนึ่ง ก่อนจะนำปลาสาวยจำหน่ายและควรร
 งดอาหารมูลสุกร ๒-๓ วัน ถ่ายปลาออกจากแหล่ง เลี้ยงสุกรไปเลี้ยงในบ่อใหม่ (กรมประมง,
 ๒๕๒๒)

ส่วนประกอบทางโภชนะของปลายข้าว รำละ เหยือกและมูลสุกร

ปลายข้าวและรำละ เหยือกมีส่วนประกอบทางโภชนะ ดังตารางที่ ๑ และ ๒ ซึ่ง
 มีส่วนประกอบและคุณค่าทางโภชนะดังนี้

ตารางที่ ๑ แสดง ส่วนประกอบทาง โภชนะของปลายข้าว

ชนิดของ โภชนะ	เปอร์ เซนต์โภชนะ
โปรตีน	๘.๓๓
ไขมัน	๑.๘๒
เยื่อใย	๐.๒๔
คาร์โบไฮเดรต	๖๔.๕๖
เถ้า	๑๒.๓๐
Ca	-
P	-

ที่มา : ศรีสกุล (๒๕๒๔)

ตารางที่ ๒ แสดงส่วนประกอบทางโภชนะของรำละเอียด

ชนิดของโภชนะ	เปอร์เซ็นต์โภชนะ
โปรตีน	๑๑.๐๐
ไขมัน	๑๕.๑๐
เยื่อใย	๑๑.๐๐
ไนโตรเจนฟรีแอกแทรกน	๕๐.๕๐
Ca	๐.๑๒
P	๐.๕๘๖

ที่มา : ประเสริฐ (๒๕๒๓)

มูลสุกร ปริมาณอาหาร และส่วนประกอบทางเคมีของมูลสุกรขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง คือ อายุ น้ำหนักตัว พันธุ์ ปริมาณอาหารและน้ำที่สุกรกิน การย่อยโคของอาหาร โรงเรือนและสิ่งแวดล้อม และการจัดการของเสียในฟาร์ม ของเสียโคของสุกรถ้าขุดออกมาจะมีวัตถุแห้งประมาณ ๐.๖-๑.๐ เปอร์เซ็นต์ ของน้ำหนักตัวสุกรใน ๑ วัน อาหารที่มีการย่อยโคต่ำ จะโคมูลปริมาณมากกว่า อาหารที่มีการย่อยโคสูง เมื่อสุกรมีขนาดใหญ่ขึ้น ปริมาณมูลจะลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ดังตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ ปริมาณของเสียจากสุกร เมื่อน้ำหนักแตกต่างกัน

น้ำหนักตัว	ปริมาณของเสียต่อวันต่อตัว	
	กิโลกรัม	เปอร์เซ็นต์
๔๑.๘	๓.๖๒	๘.๖
๕๘.๗	๔.๐๘	๖.๘
๘๕.๘	๔.๔๕	๕.๐
๑๒๕.๗	๔.๘๘	๓.๘

ที่มา : Muller (๑๙๕๐)

ทรงศักดิ์ (๒๕๓๐) ได้กล่าวว่า ของเสียจากฟาร์มสุกรประกอบด้วยอุจจาระประมาณ ๔๖ เปอร์เซ็นต์ และปัสสาวะ ๕๔ เปอร์เซ็นต์ เมื่อคิดจากน้ำหนักสด เมื่อคิดจากน้ำหนักแห้งอุจจาระมีประมาณ ๗๖ เปอร์เซ็นต์และปัสสาวะมีประมาณ ๒๓ เปอร์เซ็นต์ ระบุถึงความแตกต่างของมูลสุกรในช่วงระหว่าง ๗.๒-๘.๓ ส่วนประกอบทางเคมีของมูลสุกรมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หลังจากถ่ายมูลออกมาแล้ว Peace (๑๙๗๗) รายงานถึงส่วนประกอบทางเคมีของมูลสุกรไว้ดังตารางที่ ๔

ทรงศักดิ์ (๒๕๒๘) พบว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของโปรตีนในมูลสุกรสามารถนำมาใช้ประโยชน์ทางชีววิทยาได้ ค่าทางชีววิทยาของโปรตีนในมูลสุกร เท่ากับ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ และมีไลซีนมากคือ ๕.๒๔ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเปรียบเทียบกับข้าวบาเลย์มีไลซีนเพียง ๓.๖๕ เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ยังมี เมธิโอนีน และซีรีโอนีนในระดับสูงด้วย

Muller(๑๙๕๐) Henning และ Pope (๑๙๗๗) รายงานเกี่ยวกับส่วนประกอบของมูลสุกร เปรียบเทียบกับมูลสัตว์ชนิดอื่นดังตารางที่ ๕

ชัยศิริ และ สาคกร (๒๕๒๗) ได้รายงานเกี่ยวกับผลผลิตลูกปลาสวายขนาด ๑ นิ้ว เมื่ออายุ ๑ เดือน ต่อเนื้อที่ขนาดบ่อ ๑ ไร่ และต้นทุนการผลิตลูกปลาสวายขนาด ๑ นิ้ว ราคาต่อตัว สรุปได้ดังนี้ ผลผลิตลูกปลาสวายจะโค้ทั้งสิ้น ๕๒,๙๖๕ ตัว/๑ ไร่/เดือน ต้นทุนการผลิตลูกปลาสวายจะตกราคาประมาณตัวละ ๒๕ สตางค์

ตารางที่ ๔ ส่วนประกอบทางเคมีของมูลสุกร (วัตถุแห้ง)

ส่วนประกอบทางเคมี (เปอร์เซ็นต์)	เฉลี่ย	ช่วง
โปรตีน	๑๘	๑๑-๓๑
เยื่อใย	๑๘	๗-๒๓
ไขมัน	๕	๒-๘
เถ้า	๑๗	๑๐-๒๘
Neutral detergent Fiber	๔๕	๒๐-๖๐
Acid detergent Fiber	๒๘	๑๐-๓๘
Lignin	๕	๓-๖
Cellulose	๑๗	๖-๒๓
Hemicellulose	๒๐	๓-๓๖
ฟอสฟอรัส	๒.๕	๑.๕-๕.๖
โปตัสเซียม	๑.๐	๐.๖-๑.๖
แคลเซียม	๓.๕	๑.๕-๘.๕

ที่มา : Peace (๑๙๗๗) อ้างตาม Muller (๑๙๘๑)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ๕ แสดงส่วนประกอบต่างๆ ในมูลสัตว์ต่างชนิดกัน

ชนิดสัตว์	โปรตีน	เถ้า	เยื่อใย	Ca	P	TDN
โคกระทิง	๓๐	๑๐.๑	๑๘.๖	๑.๘	๑.๗	๖๐
โคไร่	๒๘	๒๐.๑	๑๘.๑	๗.๕	๒.๖	๕๐
สุกร	๑๘	๑๗.๐	๑๘.๐	๓.๓	๒.๖	๕๐
โคเนื้อ	๑๗.๑	๘.๖	๒๐.๑	๑.๓	๐.๘	๕๐
กระต่าย	๑๓.๑	๒๐.๑	๑๗.๘	-	-	-

ที่มา : Muller (๑๙๕๐) Henning และ Pope (๑๙๗๗)

หมายเหตุ ส่วนประกอบทางเคมีในมูลกระต่ายวิเคราะห์โดยวิธี Proximate Analysis ในห้องปฏิบัติการภาควิชา เทคโนโลยีการผลิตภัณฑ์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

๑. อุปกรณ์ในการเลี้ยงลูกปลาสวาย
 - ๑.๑ กระจกในลอนพลาสติกขนาด ๔ x ๔ เมตร จำนวน ๑ กระจก กั้นค้ำในลอนพลาสติกเพื่อแบ่งกระจกออกเป็น ๒ ส่วน
 - ๑.๒ หลักไม้และเชือกพลาสติกขนาดยาว ๑ เมตร จำนวน ๒๔ เส้น เพื่อใช้ยึดกระจกในน้ำ
๒. อุปกรณ์ในการให้อาหาร
 - ๒.๑ ภาชนะผสมอาหารและใส่อาหารลูกปลาสวาย
 - ๒.๒ ปลายข้าว รำ และมูลสุกร
๓. อุปกรณ์ในการบันทึกผลการทดลอง
 - ๓.๑ ไม้บรรทัดวัดความยาว
 - ๓.๒ เครื่องชั่งน้ำหนัก ซึ่งสามารถชั่งน้ำหนักเป็นกรัม
 - ๓.๓ กระดาษมิงพลาสติกสำหรับชั่งปลาสวายขณะทำการบันทึกผล
๔. ลูกปลาสวายขนาด ๒.๐-๒.๕ นิ้ว น้ำหนักเฉลี่ยตัวละ ๒.๕-๒.๕๕ กรัม จำนวน ๑๒๐๐ ตัว กล้วยเทศ

วิธีการ

๑. แผนการทดลอง

แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) โดยแบ่งลูกปลาสวายออกเป็น ๒ กลุ่ม (Treatment) แต่ละกลุ่มทำ ๓ ซ้ำ (Replication) แต่ละซ้ำใช้ลูกปลาสวายจำนวน ๒๐๐ ตัว โดยให้ กลุ่มที่ ๑ ทดลองใช้ปลายข้าวผสมรำเป็นอาหารลูกปลาสวาย กลุ่มที่ ๒ ทดลองใช้มูลสุกรสดเป็นอาหารลูกปลาสวาย

๒. การทดลอง เลี้ยงลูกปลาสวย

เลี้ยงลูกปลาสวยในกระชังขนาด 4×4 เมตร ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน กันด้วยลอนพลาสติกแล้วใส่ลูกปลาสวยส่วนละ ๒๐๐ ตัว ให้อาหารวันละ ๑ ครั้งในตอนเย็น ระหว่างเวลา ๑๗.๐๐-๑๘.๐๐ น. ทุกวัน วิธีการปฏิบัติดังนี้ คือ กลุ่มที่ ๑ ใช้ปลายข้าวต้มสุกผสมรำละเอียด อัตราส่วน ๑ : ๑ โดยน้ำหนัก โดยผสมข้าวในน้ำ : ปลายข้าว ๒ : ๑ จากนั้นนำปลายข้าวต้มสุกมาคั้นกับรำแล้วนำไปโยนให้กิน กลุ่มที่ ๒ ให้กินมูลสุกรสดจากคอกเลี้ยงสุกรรุ่น โดยตักให้กินโดยตรง

๓. การบันทึก

๑. บันทึกความยาวและน้ำหนัก หลังจากให้ปลาปรับตัวยอมรับอาหารทั้ง ๒ ชนิดเป็นเวลา ๑๐ วัน โดยนำปลาทั้งหมด ๑๒๐๐ ตัว ใส่ในกระชังขนาดใหญ่แล้วให้อาหารทั้ง ๒ ชนิด หลังจาก ๑๐ วัน จึงทำการจับลงใส่กระชังเลี้ยงปลาซึ่งเตรียมไว้จำนวน ๒๐๐ ตัว โดยใช้ปลาขนาดไล่เลี่ยกัน แล้วทำการสุ่มวัดความยาวและชั่งน้ำหนัก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนลูกปลาสวยที่เลี้ยง หลังจากนั้นทำการสุ่มวัดความยาวและชั่งน้ำหนักทุกสัปดาห์ในสัปดาห์สุดท้าย บันทึกจำนวนปลาที่เหลือรอดทั้งหมดและชั่งน้ำหนักรวม
๒. บันทึกอาหารที่ลูกปลาสวยกิน โดยชั่งน้ำหนัก แต่ละสัปดาห์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับการให้อาหารในสัปดาห์ต่อไป จนปลามีขนาด ๔ นิ้ว

๔. การวิเคราะห์ผลการทดลองทางสถิติ

วิเคราะห์ต้นทุนการผลิตลูกปลาสวยขนาด ๔ นิ้ว โดยใช้ปลายข้าวผสมรำเปรียบเทียบกับมูลสุกรสด วิเคราะห์หาค่าความแตกต่างทางสถิติ ค่าการเจริญเติบโต ความยาว น้ำหนัก ความอ้วนที่ และ ประสิทธิภาพการใช้อาหารโดยวิธี Analysis of Variance (A.O.V.) และหาอัตราการเลี้ยงรอด เป็นเปอร์เซ็นต์ วิธีการคำนวณหาค่าความอ้วนที่ และประสิทธิภาพการใช้อาหารแสดงในภาคผนวก

สถานที่ทำการทดลอง

ทำการทดลองที่ฟาร์มต้นวิสุทธ์พันธุ์ปลา เลขที่ ๑๕๘ ตำบลปากน้ำโท
อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

๕. ระยะเวลาในการทดลอง

เริ่มทำการทดลองวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๒ สิ้นสุดการทดลองวันที่ ๒๕
กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒ รวมระยะเวลาในการทดลองทั้งสิ้น ๖๐ วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดลอง

จากการทดลอง ทดลองศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและอัตราการเจริญเติบโตของลูกปลาชวายเป็นเมื่อเลี้ยงด้วยอาหารปลาชวายนผสมรำ เปรียบเทียบกับมูลสุกร ผลการทดลอง ได้ผลดังนี้

ต้นทุนการผลิต

ในทำนต้นทุนการผลิต หลังจากทดลองให้อาหารทั้ง ๒ ชนิด เลี้ยงจนลูกปลาชวายเป็นมีขนาดเฉลี่ย ๕ นิ้ว ปรากฏว่า ต้นทุนการผลิตต่อตัวเมื่อเลี้ยงด้วยปลาชวายนผสมรำ และมูลสุกรมีค่าเท่ากับ ๐.๙๙ บาท และ ๐.๘๗ บาทตามลำดับ สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับกรรมคำนวณต้นทุนการผลิตต่อตัว แสดงดังตารางภาคผนวกที่ ๑

อัตราการเจริญเติบโต

๑. ด้านความยาว ผลปรากฏว่า เมื่อทดลองเลี้ยงลูกปลาชวายเป็นเป็นเวลา ๕ สัปดาห์ จะมีความยาวเฉลี่ย ๕ นิ้วขึ้นไป เหมือนกันทั้ง ๒ ชนิด แสดงผลการทดลองดังตารางที่ ๒ เมื่อวิเคราะห์หาความแตกต่างทางสถิติ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงดังตารางที่ ๒

๒. ด้านน้ำหนัก หลังจากเลี้ยงลูกปลาชวายเป็นเป็นเวลา ๕ สัปดาห์ ผลปรากฏว่า น้ำหนักของลูกปลาชวายเป็นที่เลี้ยงด้วยปลาชวายนผสมรำ มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๑๖ กรัมต่อตัว น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยเท่ากับ ๖.๖๔ กรัม ในขณะที่ลูกปลาชวายเป็นที่เลี้ยงด้วยมูลสุกร จะ มีน้ำหนัก โดยเฉลี่ยเท่ากับ ๗.๕๓ กรัม และน้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๕ กรัม ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ผลการทดลองแสดงดังตารางที่ ๒

๓. ความอ้วน เมื่อสิ้นสุดการทดลองเป็นเวลา ๕ สัปดาห์ ค่าความอ้วนที่เมื่อเลี้ยงด้วยปลาชวายนผสมรำเปรียบเทียบกับมูลสุกร ผลปรากฏว่า ค่าความอ้วนที่แตกต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) วิธีการคำนวณแสดงในภาคผนวก โดยกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ให้ความอ้วนที่ เท่ากับ ๘๓๒.๕๘ และ ๗๒๑.๐๕ ตามลำดับ

ประสิทธิภาพการใช้อาหาร (Feed Conversion Rate) ผลปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยเลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำและมูลสุกร มีค่า FCR เท่ากับ ๘.๕๑ และ ๑๐.๙๑ ตามลำดับ แสดงผลการทดลองดังตารางที่ ๖

อัตราการเลี้ยงรอด กลุ่มที่ ๑ หลังจากสิ้นสุดการทดลองนับจำนวนปลาที่เหลือในกระชัง เท่ากับ ๑๙๓, ๑๙๕ และ ๑๙๘ ตัวตามลำดับ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์การเลี้ยงรอดเท่ากับ ๕๕.๕, ๕๗.๕ และ ๕๙.๐ เปอร์เซ็นต์ เฉลี่ยทั้ง ๓ ซ้ำ มีอัตราการเลี้ยงรอดเท่ากับ ๕๘.๓๓ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มที่ ๒ นับจำนวนปลาที่เหลือ เท่ากับ ๑๙๘, ๑๙๖ และ ๑๙๕ ตามลำดับ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์การเลี้ยงรอดเท่ากับ ๕๙, ๕๘, ๕๗.๕ เปอร์เซ็นต์ เฉลี่ยทั้ง ๓ ซ้ำ เท่ากับ ๕๘.๑๖ เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ ๖ แสดงผลการศึกษาเปรียบเทียบอัตราการเจริญเติบโต ประสิทธิภาพการใช้อาหาร อัตราการเลี้ยงรอด และค่าความอ้วนที่

ผลการทดลอง	ปลายข้าวผสมรำ	มูลสุกร
ความยาวเพิ่มเฉลี่ย (เซนติเมตร)	๘.๘๕	๘.๕๘
น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ย (กรัม) ๑/	๖.๖๕ ^ก	๘.๘๘ ^ข
ค่าความอ้วนที่เฉลี่ย ๑/	๘๓๒.๕๘ ^ก	๗๒๑.๐๕ ^ข
ประสิทธิภาพการใช้อาหาร ๒/	๘.๕๑	๑๐.๙๑ ^ข
อัตราการเลี้ยงรอด (เปอร์เซ็นต์)	๕๘.๓๓	๕๘.๑๖

๑/ แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

๒/ แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจารณ์

ต้นทุนการผลิต

จากการศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตปลาสร้อยขนาด ๔ นิ้ว ผลปรากฏว่า ต้นทุนการผลิตกลุ่มที่เลี้ยงด้วยมูลสุกร เสียค่าอาหารและค่าใช้จ่ายต่ำกว่า กลุ่มที่เลี้ยงด้วยปลาขาวผสมรำโดยมีค่าเท่ากับ ๐.๕๗, ๐.๗๔ บาท/ตัว ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า การเลี้ยงด้วยมูลสุกร ถ้าคำนึงทางด้านต้นทุนการผลิต สามารถลดต้นทุนการผลิตได้ เมื่อเปรียบเทียบกับ การเลี้ยงด้วยรำและปลาขาว อีกทั้งยัง เป็นการประหยัดเวลาและสะดวกในการเตรียมอาหารในการเลี้ยง ซึ่งควรมีการศึกษาค้นคว้าอื่น ๆ เพื่อ เป็นการลดต้นทุนการผลิตยิ่งขึ้น

อัตราการเจริญเติบโต

ด้านความยาวพบว่าทั้งสองกลุ่มมีอัตราการเจริญเติบโตด้านความยาวใกล้เคียงกันโดยมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหากคำนึงแต่ด้านความยาวแล้วมูลสุกรนั้นว่าเหมาะสมในการเลี้ยงมากกว่า ปลาขาวผสมรำ ส่วนด้านน้ำหนัก ความอ้วนที่พบว่า มีความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) แสดงว่า การเลี้ยงด้วยอาหารทั้ง ๒ ชนิด มีผลกระทบต่อน้ำหนักและความอ้วนเป็นอย่างมาก ฉะนั้นจึงควรนำมาพิจารณาด้วยกับผลกระทบอื่นนี้ในการเลือกใช้อาหารต่อไป

ผลทางด้านอัตราการเลี้ยงรอด พบว่า มีอัตราการเลี้ยงรอดทั้งสองกลุ่มเท่ากันแสดงว่า อาหารทั้งสองชนิดไม่มีผลกระทบใดๆ ต่ออัตราการเลี้ยงรอด ส่วนประสิทธิภาพการใช้อาหารพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยกลุ่มที่เลี้ยงด้วยปลาขาวผสมรำมีค่า FCR ต่ำกว่า

โดยทั่วไปการเลี้ยงปลาสร้อยเพื่อเพิ่มขนาดจาก ๑-๒ นิ้ว เป็น ๔ นิ้ว จะใช้เวลาประมาณ ๓-๔ สัปดาห์ แต่จากการทดลองใช้เวลาถึง ๕ สัปดาห์ เนื่องจากการรบ

กวนปลากระหว่างการ เลี้ยง จะใช้เวลา น้อยลง แต่อย่างไรก็ตาม การ เลี้ยงปลาไม่ควร เลี้ยง
ด้วยมูลสุกรอย่าง เกียว เนื่องจากจะได้ปลา ขอมและน้ำหนึ่กไม่ เป็นที่ ท้อง การ ของ ปลา

100675

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป

จากการทดลองใช้อาหารเลี้ยงปลาสาวยัง ๒ ชนิด เปรียบเทียบกันเพื่อลดต้นทุนการผลิตในการเลี้ยงปลาสวายเพื่อเพิ่มขนาดจาก ๒ นิ้ว เป็น ๔ นิ้ว ผลสรุปได้ดังนี้

๑. ด้านต้นทุนการผลิต กลุ่มที่เลี้ยงด้วยมูลสุกรสามารถลดต้นทุนการผลิตต่ำกว่ากลุ่มที่เลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำเท่ากับ ๐.๒๒ บาท/ตัว
๒. ด้านอัตราการเจริญเติบโต ความยาวพบว่า มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < ๐.๐๕$) น้ำหนักและความอ้วนที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < ๐.๐๑$) โดยกลุ่มที่เลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำให้น้ำหนักและความอ้วนที่สูงกว่า ส่วนประสิทธิภาพการใช้อาหารพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < ๐.๐๕$) โดยกลุ่มที่เลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำ มีประสิทธิภาพการใช้อาหารดีกว่ากลุ่มที่เลี้ยงด้วยมูลสุกร
๓. อัตราการเลี้ยงรอด ทั้งสองกลุ่มมีอัตราการเลี้ยงรอดเท่ากันโดยมีอัตราการเลี้ยงรอดทั้งสองกลุ่ม ในการทดลองครั้งนี้เท่ากับ ๘๘ เปอร์เซ็นต์

ขอเสนอแนะ

๑. ควรมีการศึกษาถึงต้นทุนการผลิต เมื่อคิดต้นทุนการผลิตในการเพิ่มน้ำหนักเนื้อปลาต่อ ๑ หน่วย เนื่องจาก การทดลองนี้ไม่สามารถเปรียบเทียบเป็นวัตถุประสงค์ได้ จึงควรมีการวิเคราะห์ถึง ความชื้นและคุณค่าทางอาหาร เนื่องจากการใช้อาหารในสูตรต่างชนิดกันปริมาณและส่วนประกอบทาง เคมีของมูลสุกรก็จะเปลี่ยนแปลงไป
๒. การเลี้ยงปลาสาวยในการทดลองครั้งนี้ มีอาหารธรรมชาติค่อนข้างสมบูรณ์ การกินอาหารอาจเพิ่มมากขึ้น หากทดลองเลี้ยงในสภาพอาหารธรรมชาติมีน้อยลง
๓. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบอัตราการเจริญเติบโตเมื่อเลี้ยงด้วยมูลสุกรซึ่งเลี้ยงด้วยอาหารต่างคุณภาพกัน เพื่อดูผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- กรมประมง. ๒๕๒๑. ปลาที่เพาะเลี้ยงง่ายตามโครงการบำรุงพันธุ์ปลาแบบประชาอาสา. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพฯ. ๖๐ น.
- กรมประมง. ๒๕๓๐. การเลี้ยงปลาสวยงาม. เอกสารแนะนำ เลขที่ ๓๐ กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพฯ. ๑๒ น.
- เฉลิมวิไล ชื่นศรี. ๒๕๒๓. ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงปลาทั่วไป. คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ. ๖๔ น.
- ชัยศิริ ศิริกุล และสาคร จันทรา. ๒๕๒๗. ศึกษาต้นทุนการผลิตลูกปลาสวยงามต่อ ๑ ตัว. รายงานประจำปีสถานีวิจัยประมงจังหวัดชัยนาท. กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. ๔๒ น.
- ทรงศักดิ์ คัมพิพัฒน์. ๒๕๒๔. การผสมพันธุ์และปรับปรุงพันธุ์สัตว์เขตร้อน. คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง กรุงเทพฯ. ๓๑๔ น.
- ชน ศีตะจิตต์. ๒๕๒๑. การเลี้ยงปลาสวยงามและปลาเทโพ. เอกสารคำแนะนำเลขที่ ๑๔ กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพฯ. ๑๐ น.
- ประเสริฐ ศีตะจิตต์. ๒๕๒๓. อาหารและการให้อาหารปลา. คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ. ๔๔ น.
- ศรีสกุล วรจันทรา. ๒๕๒๔. การคำนวณสูตรอาหารสัตว์และเทคโนโลยีอาหารสัตว์. โครงการตำราคณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง กรุงเทพฯ. ๓๔๔ น.
- สนิท ทองสง่า และอุทัยวรรณ โกวิทวิ. ๒๕๒๓. การใช้อาหารเลี้ยงปลาสวยงามในกระชัง. น. ๓๕๕ - ๓๖๗. รายงานการประชุมทางวิชาการเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ ๒๗ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ.
- Muller, Z. ๑๙๕๐. Feed from animal wastes: Stage of knowledge
FAO. Animal Production and Health Paper. No.๑๔ FAO.
Rome. P. ๑๕๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13645

**ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ห้ามนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการคำนวณประสิทธิภาพการให้อาหารและความอ้วนพี

วิธีการคำนวณประสิทธิภาพการให้อาหาร (Feed Conversion Rate)
โดยใช้สูตร

$$FCR = \frac{\text{จำนวนอาหารที่เลี้ยงปลา (กก.)}}{\text{น้ำหนักปลาที่เพิ่มขึ้น (กก.)}}$$

ความอ้วนพี (Condition Factor = k) คำนวณโดยสูตร

$$k = \frac{w \times 100}{l^3} \text{ (Le Cren, ๑๙๕๑ อ้างโดยสนิท ๒๕๓๒)}$$

ในที่นี้

k = ความอ้วนพี

w = น้ำหนัก (กรัม)

l = ความยาวเหยียด (เซนติเมตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ ๑ แสดงการคำนวณต้นทุนการผลิตปลาสวายขนาด ๔ - ๗ นิ้ว

ต้นทุนขั้นแปร	จำนวนเงิน (บาท)		ผลผลิตปลาสวาย (กิโลกรัม)		ต้นทุนการผลิต/กิโลกรัม	
	ปลายขาวผสมรำ	มูลสุกร	ปลายขาวผสมรำ	มูลสุกร	ปลายขาวผสมรำ	มูลสุกร
ค่าลูกปลาสวายขนาด ๒ นิ้ว	๑๕๐.-	๑๕๐.-				
ค่าอาหารลูกปลาสวาย	๑๐๕.-	๓๕.-				
ค่าไฟฟ้าเตรียมอาหาร	๖๐.-	-				
ค่ากระชังในลอน	๑๕๐.-	๑๕๐.-				
รวมต้นทุน	๔๖๕.-	๓๗๕.-	๕๕๐.-	๕๕๐.-	๐.๘๔	๐.๕๗

- หมายเหตุ
๑. ค่าอาหารลูกปลาสวายขนาด ๑-๒ นิ้ว ราคาตัวละ ๒๐ บาท/ตัว
 ๒. ค่าปลายขาวราคากิโลกรัมละ ๕ บาท รำละเอียดกิโลกรัมละ ๔ บาท
 ๓. ค่ากระชังในลอนติดตั้งอายุการใช้งาน ๑ ปี เสียค่าเสื่อมราคาครั้งละ ๑๕๐ บาท
 ๔. จำนวนปลาครั้งสุดท้ายเท่ากับ ๕๕๐ ตัวทั้งสองกลุ่ม
 ๕. ราคาปลาขนาด ๔-๗ นิ้ว ตัวละ ๑.๕๐ - ๑.๐๐ บาท

ตารางผนวกที่ ๒ แสดงอัตราการเจริญเติบโตด้านความยาวเมื่อเลี้ยงกัวอาหารสองชนิด

ระยะเวลา	กลุ่ม	ความยาว (เซนติเมตร)				
		ซ้ำที่ ๑	ซ้ำที่ ๒	ซ้ำที่ ๓	ความยาวเฉลี่ย	ความยาวเพิ่มเฉลี่ย
เริ่มทดลอง	๑	๕.๕๖	๕.๕๔	๕.๔๘	๕.๕๓	๐.๐๐
	๒	๕.๕๖	๕.๖๑	๕.๖๖	๕.๖๑	๐.๐๐
สัปดาห์ที่ ๑	๑	๖.๕๖	๖.๖๔	๖.๓๖	๖.๑๘	๐.๖๖
	๒	๖.๓๘	๖.๕๘	๖.๕๕	๖.๕๐	๐.๘๘
สัปดาห์ที่ ๒	๑	๗.๓๓	๗.๔๘	๗.๒๔	๗.๐๖	๐.๘๗
	๒	๗.๐๑	๗.๐๐	๗.๑๓	๗.๐๔	๐.๕๔
สัปดาห์ที่ ๓	๑	๘.๑๘	๘.๖๒	๗.๔๔	๘.๒๕	๑.๑๘
	๒	๘.๒๒	๗.๘๘	๗.๖๘	๗.๕๓	๐.๘๘
สัปดาห์ที่ ๔	๑	๘.๓๓	๘.๕๐	๘.๒๘	๘.๓๗	๑.๑๒
	๒	๘.๒๖	๘.๑๘	๘.๖๘	๘.๓๖	๑.๔๓
สัปดาห์ที่ ๕	๑	๑๐.๑๘	๑๐.๓๘	๑๐.๕๕	๑๐.๓๖	๑.๐๑
	๒	๑๐.๑๖	๑๐.๕๕	๑๐.๒๒	๑๐.๑๖	๐.๘๐

กลุ่มที่ ๑ เลี้ยงกัวปลายข้าวผสมรำ

กลุ่มที่ ๒ เลี้ยงกัวมูลสุกร

ตารางผนวกที่ ๓ แสดงความยาวลูกปลาสายที่เพิ่มขึ้นตลอดการทดลอง

ผลการทดลอง	ปลายข้าวผสมรำ			มูลสุกร		
	ซ้ำที่ ๑	ซ้ำที่ ๒	ซ้ำที่ ๓	ซ้ำที่ ๑	ซ้ำที่ ๒	ซ้ำที่ ๓
ความยาวเฉลี่ยเริ่มทดลอง	๕.๓๖	๕.๕๔	๕.๔๘	๕.๕๖	๕.๖๑	๕.๖๖
ความยาวเฉลี่ยสิ้นสุดการทดลอง	๑๐.๑๘	๑๐.๓๘	๑๐.๕๕	๑๐.๑๘	๑๐.๒๑	๑๐.๒๒
ความยาวเพิ่มเฉลี่ย	๔.๖๓	๔.๘๕	๕.๐๖	๔.๖๒	๔.๖๐	๔.๕๖
เฉลี่ย ๓ ซ้ำ		๔.๘๕			๔.๕๘	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ ๔ แสดงอัตราการเจริญเติบโต เมื่อเลี้ยงตัวอาหาร สองชนิด

ระยะเวลา	กลุ่ม	น้ำหนัก (กรัม)				
		ซ้ำที่ ๑	ซ้ำที่ ๒	ซ้ำที่ ๓	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ย
เริ่มทดลอง	๑	๒.๕๒	๒.๕๓	๒.๕๐	๒.๕๒	๐.๐๐
	๒	๒.๕๓	๒.๕๔	๒.๕๔	๒.๕๔	๐.๐๐
สัปดาห์ที่ ๑	๑	๓.๖๔	๓.๔๓	๓.๔๔	๓.๔๗	๑.๓๕
	๒	๓.๑๔	๓.๔๔	๓.๖๔	๓.๔๔	๐.๘๔
สัปดาห์ที่ ๒	๑	๔.๘๘	๔.๖๗	๔.๘๐	๔.๗๘	๐.๙๑
	๒	๔.๑๓	๔.๑๐	๔.๒๑	๔.๑๔	๐.๗๑
สัปดาห์ที่ ๓	๑	๖.๓๒	๖.๒๔	๖.๓๔	๖.๓๒	๑.๕๔
	๒	๕.๗๑	๕.๗๑	๕.๖๒	๕.๖๗	๑.๖๑
สัปดาห์ที่ ๔	๑	๗.๗๖	๗.๖๔	๗.๗๕	๗.๗๓	๑.๕๑
	๒	๖.๘๓	๖.๖๓	๖.๗๕	๖.๗๕	๐.๙๗
สัปดาห์ที่ ๕	๑	๘.๗๐	๘.๑๖	๘.๖๓	๘.๑๖	๑.๔๓
	๒	๗.๓๖	๗.๓๖	๗.๔๐	๗.๓๗	๐.๖๔

กลุ่มที่ ๑ เลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำ

กลุ่มที่ ๒ เลี้ยงด้วยมูลสุกร

ตารางผนวกที่ ๕ แสดงการเปรียบเทียบการเพิ่มน้ำหนักตลอดการทดลอง (กรัม)

กลุ่มทดลอง	น้ำหนักเฉลี่ย เริ่มทดลอง			น้ำหนักสิ้นสุดการทดลอง			น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ย			เฉลี่ย ๓ ซ้ำ
	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	
ปลายข้าว- ผสมรำ	๒.๕๒	๒.๕๕	๒.๕๐	๒.๕๓	๒.๕๔	๒.๕๔	๖.๑๘	๖.๖๔	๗.๑๑	๖.๖๔
มูลสุกร	๒.๕๓	๒.๕๔	๒.๕๔	๗.๓๖	๗.๓๓	๗.๖๐	๔.๗๔	๔.๗๐	๕.๐๖	๕.๘๘

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ ๖ เปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้อาหาร (Feed Conversion Rate)

ผลการทดลอง	ปลายขาวผสมรำ			มูลสุกร		
	ซ้ำที่ ๑	ซ้ำที่ ๒	ซ้ำที่ ๓	ซ้ำที่ ๑	ซ้ำที่ ๒	ซ้ำที่ ๓
อาหารที่ให้ทั้งหมด (กรัม)	๑๐๓๕๐	๑๐๓๕๐	๑๐๓๕๐	๑๐๓๕๐	๑๐๓๕๐	๑๐๓๕๐
น้ำหนักที่เพิ่ม (กรัม)	๑๑๕๓.๘	๑๒๑๘.๘	๑๕๑๔.๐	๑๐๕๖.๒	๕๒๖.๐	๕๕๐.๓
อัตราการเปลี่ยนอาหาร	๕.๐๘	๘.๕๕	๓.๖๓	๑๐.๒๑	๔.๖๔	๑๐.๘๕
เฉลี่ย ๓ ซ้ำ		๘.๕๑		๑๐.๕๑		

ตารางผนวกที่ ๗ ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติค่าน้ำหนักลูกปลาสวายเมื่อเลี้ยงด้วยปลายขาวผสมรำและมูลสุกร

SOV	df	SS	MS	F	F - table	
					๕%	๑%
Treatment	๑	๕.๖๖๓๘๓	๕.๖๖๓๘๓	๕๐.๓๑๕	๓.๓๑	๒๑.๒๐
Error	๔	๐.๕๖๓๓๐๘	๐.๑๑๕๖๓๓			
Total	๕	๕.๑๒๖๖๘				

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < ๐.๐๑)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ ๔ แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติด้านความยาวลูกปลาสายที่เลี้ยงด้วย
ปลาขาวผสมรำและมูลสุกร

SOV	df	SS	MS	F	F - table	
					๕%	๑%
Treatment	๑	๐.๐๕๖๒๓๓๒	๐.๐๕๖๒๓๓๒	๕.๐๘๒๒๒	NS	๗.๗๑ ๒๑.๒๐
Error	๔	๐.๐๕๒๑๕๕๓	๐.๑๒๗๖๓๘๒			
Total	๕	๐.๑๐๘๓๘๗				

NS แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < ๐.๐๕$)

ตารางผนวกที่ ๕ ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติค่าความอ้วนพีของลูกปลาสาย
เมื่อเลี้ยงด้วยปลาขาวผสมรำและมูลสุกร

SOV	df	SS	MS	F	F - table	
					๕%	๑%
Treatment	๑	๑.๒๖๕๓.๘	๑.๒๖๕๓.๘	๑๑๘.๘๒**	๗.๗๑	๒๑.๒๐
Error	๔	๖.๒๘	๑.๕๗			
Total	๕	๑.๒๗๑๖.๖				

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P < ๐.๐๑$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

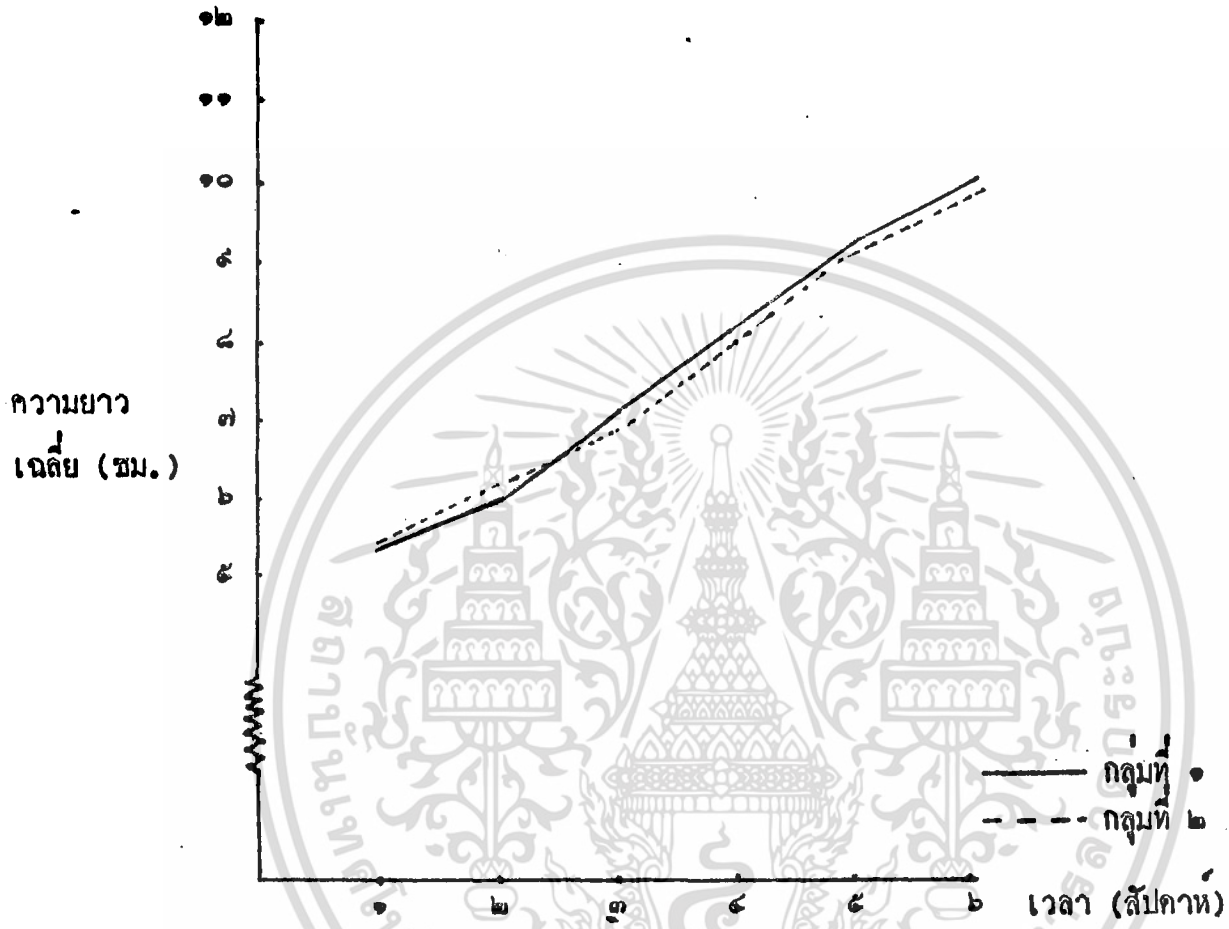
ตารางผนวกที่ ๑๐ แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติ ประสิทธิภาพการใช้อาหารเมื่อเลี้ยง
ควายปลายข้าวผสมรำและเปรียบเทียบกับมูลสุกร

SOV	df	SS	MS	F	F - table	
					๕%	๑%
Treatment	๑	๘.๖๘๘๑๓	๘.๖๘๘๑๓	๑๕.๘๓๙๓ *	๓.๓๑	๒๑.๒๐
Error	๔	๒.๑๙๕๐๓	.๕๔๘๕๐๘			
Total	๕	๑๐.๘๘๓๒				

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < ๐.๐๕)

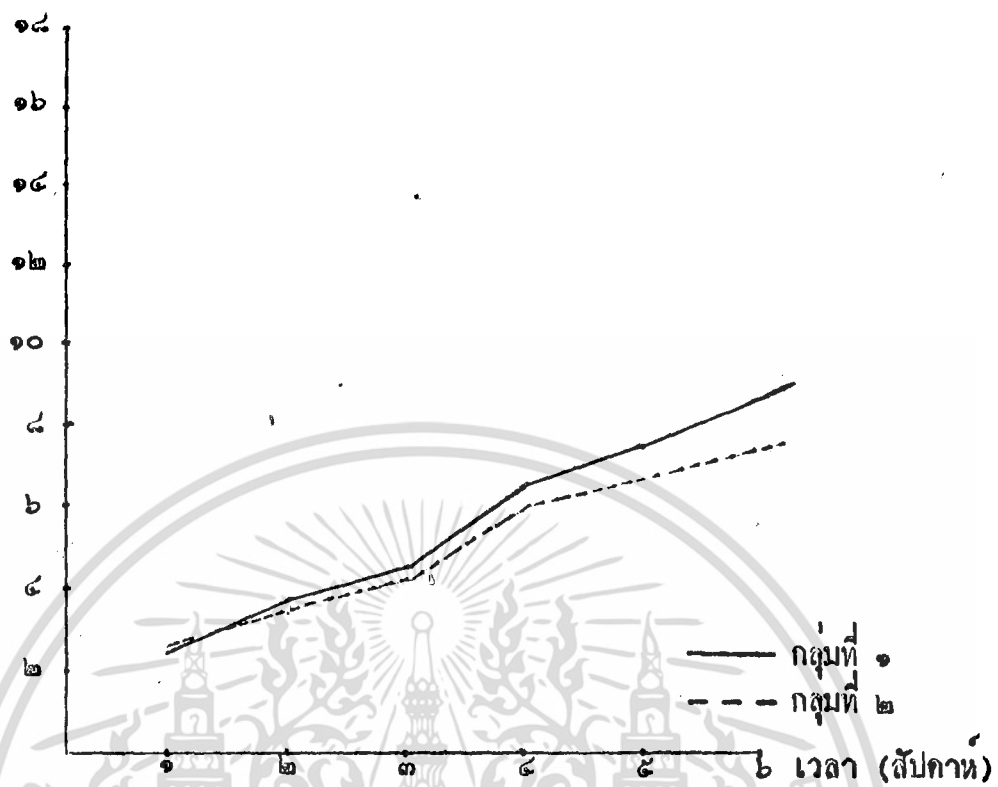
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผนวกที่ ๑ • **เปรียบเทียบการเจริญเติบโตตามความยาวลูกปลาชวายเมื่อเลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำ**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนัก
(กรัม)

ภาพผนวกที่ ๒ เปรียบเทียบ การเจริญเติบโตค่าน้ำหนักของลูกปลา
สวายเมื่อเลี้ยงด้วยปลายข้าวผสมรำและมูลสุกร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้